

quis per semihoram provenire sineret; nulli dubium, quin maxima (ipsius sanguinis) parte exhausta, lypothymia & syncope aduentarent, & non solum arteriæ, sed & venæ magnæ pene inanitiæ forent. Transire ergo rationabile est, semihoræ illo spatio tantundem è vena magna per cor in aortam. Vtcrius si quot viciæ per vnum brachium perfluant: vel quot in 20. vel 30. pulsationibus intra mediocrem ligaturam truantur sanguinis, supputares; daret profecto existimandi copiam, quantum per aliud brachium interea per vtrumque crus, per collum vtrinque, & per alias omnes arterias, & venas corporis interim pertranseat; quibus omnibus fluxus per pulmones, & cordis ventriculos, novum continuo sanguinem suggerere debet, idque è venis necessarium est, circuitum fieri; cum nec suppeditari ab assumptis possit, & longe plus est, quam partium nutritioni congruens erat.

Amplius observandum, quod in administranda phlebotomia, quâdoque contingit hanc veritatem confirmasse. Nam recte brachiū quam ligaueris, & scalpello debito modo dissecueris, aptari orificiis, & omnibus rite administratis, tamen si timor, aut ex quavis alia causa, aut animi pathemate, lipopsychia adueniat, & cor languidius pulsât, nullo modo sanguis exibat, nisi guttatim: præsertim si ligatura strictior paulo facta sit, ratio est, quia compressam arteriam languidior pulsus & impellens vis infirmior recludere, & sanguinem intra ligaturam trudere non valet: imo per pulmones deducere, aut è venis in arterias copiose transferre, eneruatum & languidum cor non potest. Sic eodem modo, & eisdem de causis contingit, & mulierum menstrua, & omnem hæmorrhagiam sedari. Ex contrariis etiam hoc patet; quoniam redintegrato animo, amoto metu, cum ad se redeunt, iam adaucto robore pulsificante; arterias statim vehementius pulsare etiam in parte ligata, in carpo moueri, & sanguinem per orificium longius proflire, continuo ductu videbis.

CAPVT XIII.

Tertium suppositum confirmatur, & esse sanguinis circuitum ex tertio supposito.

HAtenus de copia pertranseuntis sanguinis per cor, & pulmones, in centro corporis, & similiter ab arteriis in venas in habitu corporis. Restat, ut, quomodo per venas ab extremitatibus, ad cor, retro sanguis

guis permeat, & quomodo ab extremitatibus ad centrum fundamenta, pro circuitu sufficienter faciendam.

Hoc autem ex valvulis, & ex illarum usu, & oc-

Cla. Iffus Hieronym. micus & venerabilis senex, primus in venis membranas semilunares portuunculas iiffimas. Siæ sunt distantia ad venæ latera connata, su in mediam capacitatem venarum respicientes, atque bus ita coherere, copulari: vel è maioribus in minores sequentium cornua prænatis vicibus) respiciant.

Harum valvularum usu illi addiderunt: non est enim totus ruat: Sunt namque sanguinem sursum prohibent sed semper versus radices. go, ut alii etiam, aliqua sententia versus venam causam in arteriis nullæ sunt, & non habent valvulas in diuisionem, cri, vel in ramis illis propter erectam staturam.

Nec ob metum Apoplexiæ, quia materia in somno caput apta esset.

Nec ut sanguis in diuisionem non totus in magis aperit, ubi nullæ diuaticationes, ricationes sunt.

Nec ut motus sanguinis